

11 de gener de 2021

Estimats Socis i Sòcies:

Sembla mentida, però ja han passat els dos anys de la meva Presidència en ASEICA. Amb aquesta carta, vull acomiadar-me de vosaltres, encara que crec que aquest comiat representa més un fins aviat que un adéu pròpiament dit.

Encara que teníem les idees clares des de l'inici, els començaments d'aquesta marxa van comportar cert grau d'incertesa i responsabilitat. Podríem dur a terme el nostre projecte de manera eficient? Com podríem fer que ASEICA es convertís de manera efectiva en un agent dinamitzador de la ciència i l'oncologia a Espanya? Seríem capaços de fer-ho? Aquesta responsabilitat era encara major considerant la reeixida presidència anterior de **Carlos Camps**.

Malgrat aquests dubtes que crec són consubstancials a tot projecte que inicia, la qual cosa sí que teníem clara era la filosofia que desitjàvem seguir. Volíem apostar per la gent jove, afrontar els problemes de gènere que lamentablement encara existeixen tant de manera conscient com inconscient en la nostra àrea, establir àmbits comuns d'actuació amb societats científiques germanes de l'àmbit de l'oncologia i, per descomptat, enfortir les activitats científiques i de projecció social d'ASEICA entre els socis i sòcies, els pacients i la societat en general.

També teníem clara una cosa: odiàvem el model de societat científica clàssica que viu en la seva típica bombolla de cristall i que, bàsicament, gira només al voltant dels seus congressos periòdics. Nosaltres apostàvem en canvi per una ASEICA que, sense oblidar l'important que són les activitats científiques per als seus membres, fora molt dinàmica quant a la participació proactiva de tots els seus membres en el dia a dia de l'Associació. També pensàvem que, davant els problemes que afronta la recerca oncològica, no valien només les queixes de cafè entre nosaltres. Calia baixar al fang i enfangar-se en ell per a lluitar de manera activa pel valor de la recerca en tots els àmbits possibles: mitjans de comunicació, xarxes socials, societats de pacients, grups polítics i administracions públiques. I, pel seu lloc, combinar aquestes activitats amb propostes possibilistes que servissin per a pal·liar els dèficits crònics del sistema científic espanyol. Crèiem també que aquesta lluita havia de fer-se en sintonia amb altres societats científiques, de pacients i d'empreses innovadores per a així tenir un altaveu més potent en els àmbits de discussió esmentats anteriorment.

I també pensàvem que, en contra de l'opinió d'alguns que els científics no podem abandonar la nostra torre d'ivori, sí que havíem de baixar al món real i parlar-li amb el seu propi llenguatge.

No us avorriré amb tot el llistat d'accions que hem realitzat seguint aquestes idees matrius al llarg d'aquests dos anys. Us deixo a vosaltres també la valoració final de si aquest esforç ha estat positiu. Això sí, només us puc dir que tota la Junta Directiva sortint s'ha deixat la pell per a dur-les a terme.

En aquest sentit, m'agradaria agrair de forma molt sincera el suport que sempre he tingut per part de tots els membres de la Junta Directiva per a portar de manera col·lectiva aquest esforç al llarg d'aquests dos anys. Per descomptat al President-Electe, **Luis Paz-Ares**, que sempre va col·laborar en cadascuna de les accions que s'han dut a terme des de Presidència. A **Marisol Soengas**, sense la labor del qual no hagués estat possible l'èxit de les iniciatives ASEICA-Dona, ASEICA4You i ASEICA-Respon que ara molts volen imitar. A **María Caffarel i Verónica Torrano**, per la gran labor i entusiasme abocat en ASEICA-Jove i ASEICA4You. A **Ana Cuenda**, per la seva estimable tasca en ASEICA-Comunicació. A **Gema Moreno**, per la seva col·laboració en ASEICA-Dona, ASEICA4You i per llevar sempre castanyes del foc al President quan va fer falta. I a **Arkaitz Carracedo, Angélica Figueroa, Roger Gomis, Rafael López i Héctor Peinado** per la seva col·laboració en àmbits com ASEICA-Dona, ASEICA-Societat, ASEICA-Comunicació i ASEICA-Jove. I, com no, a **Carlos Camps** que, com a President-Previ, sempre va ser aquí per a assessorar-nos quan va fer falta.

Juntament amb aquests noms propis, crec que cal assenyalar a molta gent que de manera anònima i desinteressada va voler també baixar al fang amb nosaltres. Parlo aquí dels ASEICA-Embassadors, dels científics i científiques que s'han implicat en les activitats d'ASEICA-Dona, dels quals van col·laborar en les tasques d'avaluació de projectes de recerca i dels grups de predocs i postdocs que s'han autoorganitzat per a fer possible aquest dinamisme que preteníem al començament de 2019 per a ASEICA. A tots, gràcies per la vostra implicació i entusiasme. Ha estat certament un privilegi haver treballat amb tots vosaltres i totes vosaltres. Us animo que continueu fent d'ASEICA una societat cada vegada més viva i dinàmica durant els pròxims anys.

M'agradaria aprofitar també aquesta carta per a donar la benvinguda als nous membres de la nova Junta Directiva, **Toni Celià-Terrassa, Eduardo López-Collado, Gema Moreno, Aleix Prat i Susana Puig**. I, òbviament, a **Luis Paz-Ares i Marisol Soengas** com els nous President i Presidenta-Electa, respectivament. Aquí em teniu per al que cregueu convenient. Recordeu que, com diem a tots els nous membres de la Junta Directiva, "aquí es ve a treballar".

Tot President d'ASEICA té, òbviament, el seu accent i modus operandi idiosincràtics. Ni jo vaig ser com Carlos ni Luis serà com jo. El que no canvia és que tots apostem per fer d'ASEICA una Associació cada vegada més rellevant des del punt de vista científic i social al nostre país. Aquest és un projecte sempre obert i susceptible de ser millorat on, espero, no sols els presidents i les Juntes Directives sinó també els ja gairebé 1.000 socis i sòcies de ASEICA participen de manera activa. Junts, per descomptat, portarem a bon port aquest objectiu.

Després de dos anys, ja no queden ni dubtes ni incerteses. Només la sensació que, Déu n'hi do, ens ha faltat una mica més de temps per a fer més coses. Però no tinc dubte que les tasques que queden pendents seran aconseguides més aviat que tard si tots i totes

continuem apostant per una ASEICA dinàmica, viva i activa. Per això, més que un adéu, aquesta carta representa simplement un fins ara.

Una abraçada a tots i totes,

Xosé R. Bustelo
President, ASEICA.